

कविकलायाः शुक्तिमत्पादसम्भवाः । शतद्रुचन्द्र-
भागाद्या हिमवत्पादनिःसृताः । आसां नद्युपनदद्यध
वन्त्यन्यास्तु सहस्रयः । पश्चिमे कुक्षपञ्चाङ्गमध्यदेशाद-
योजनाः । पूर्वदेशादिकश्चैव कामरूपनिवासिनः । ओड्राः
कलिङ्गमगधा दाक्षिणात्याश्च सर्वशः । तथापारानाः
सौराष्ट्राः मूड्राभीरास्तथागुदाः । मारुका मालवाश्चैव
पारिपात्रनिवासिनः । सौवीराः सैन्धवाङ्गणाः शाङ्खाः
शाकलवासिनः । मद्रामार्गस्तथागन्धवाः पारसीकादय-
स्तथा । आसां पिबन्तः सखिलं वसन्ति सौरतां सदा ।
चत्वारि भारते वर्षे युगान्यत्र महासुने । । इतं त्वेता
द्वापरञ्च कलिचान्यत्र न कश्चित् । तपस्तप्यन्ति सुनयो
जुहुते चाल यज्विनः । दानानि चाल दीयन्ते पर-
शोकार्थमादरात् । पुरुषैर्यज्ञपुरुषो जम्बूद्वीपे सदेव्यते ।
तत्रापि भारतं श्रेष्ठं जम्बूद्वीपे महासुने ! । यतो हि
कर्म्मभूरेषा ततोऽन्या भोगभूषयः । चाल जन्मसह-
स्राणां सहस्रैरपि सत्तम ! । कदाचिज्जभते जन्तु-
स्मात्तुष्यं पुण्यसञ्चयात् । गायन्ति देवाः किल गीतकानि
धन्यास्तु ये भारतभूमिभागे । स्वर्गापवर्गाश्चदहेतुभूते
भवन्ति भूयः पुरुषाः सुरत्वात् । कर्म्मार्ण्यसंकल्पिततत्
फलानि सत्तपस्य विष्णौ परमात्मरूपे । अवाप्य तां
कर्म्ममहोमनन्ते तस्मिन् यं ये त्वमलाः प्रयान्ति । जानीम
नैतत् क वयं पिबन्ति स्वर्गप्रदे कर्म्मणि देहवन्धम् ।
प्राप्स्यामो धन्याः खलु ते मनुष्याये भारते नेन्द्रियविप्र-
होषाः । नववर्षन्तु सैलेय ! जम्बूद्वीपमिदं मया ।
लक्षयोजनविस्तारं संक्षेपात् कथितं तव । जम्बूद्वीपं
समाहत्य लक्षयोजनविक्षृतः । सैलेय ! वलयाकारः
स्थितः चारोदधिर्वहः” ।

भाग ५ । १६ अ० तद्वर्णनमन्योक्तम् यथा

“यो वा अयं द्वीपः कुवल्यकमलाम्बुनरकोषोनियुत-
योजनविशालः समवर्त्तुको यथा पुष्करपत्रम् ॥ ६ ॥
यस्मिन् नववर्षाणि नवयोजनसहस्रायामानि अष्टभि-
स्येय्यादागिरिभिः सुविभक्तानि ॥ ७ ॥ “एषां मध्ये इला-
हतं नामाभ्यन्तरवर्षं यस्या नाम्यामवस्थितः सर्वतः
सौवर्णः कुलगिरिराजो मेरुर्द्वीपायामसहस्राहः कर्षि-
काभूतः कुवल्यकमलस्यूर्ध्वं हि द्वालिंशत्सहस्र-
योजनविततो मूले षोडशसहस्रं तावदान्तभूम्यां
प्रविष्टः ॥ ८ ॥ उत्तरोत्तरेणैलाहतं नीलः श्वेतः शङ्कु-
तानिति त्वोरोर्यकङ्किङ्कमयकुण्डां मय्यादागिरयः

प्रागायता उभयतः चारोदावधयो हिमालयपृथक्
एकैकयः पूर्वस्यात् पूर्वस्यादुत्तरेण दशांशाधिकंशेन दैर्घ्यं
एव लुसन्ति ॥ ९ ॥ एवं दक्षिणेनेलाहतं निषधो जेमकूटो
हिमालय इति प्रागायता यथा नीलादयः । अमु-
तयोजनोत्सेधा हरिश्चर्षकिपुरुषभारतानां यथा
सहस्रम् ॥ १० ॥ तथैनेलाहततमपरेण पूर्वेण च माल्यवदु-
गन्धमादनावानौलनिषधायतो हिमालयं पमयतुः
केतुमालभट्टान्वयोः सीमानं विदधाते ॥ ११ ॥ मन्दरो
मेरुमन्दरः सुपात्रः कुसुद इत्ययुतयोजनविस्तारोद्वाहा-
मेरोरुत्तर्दिशमयष्टभिगिरय उपलभ्याः ॥ १२ ॥ चतुर्वे तेषु
भूतजम्बूददन्त्ययोधाश्चत्वारः पादपमवराः पर्वतकेतव
इवाधिसहस्रयोजनोद्वाहास्तावद्विष्टपविततयः शतयोजन-
परिणाहाः ॥ १३ ॥ सुदायत्वारः पयोमध्विगुरसहस्रजलाः ।
यदुपस्थग्निं उपदेवगन्था योगैश्चर्याणि स्वाभाविकानि
भरतर्षभ ! धारयन्ति । देवोद्यानानि च भवन्ति चत्वारि
नन्दनं चैतरेण वैभ्राजकं सर्वतोभद्रमिति ॥ १४ ॥ येनमर-
परिहृषाः सह सुरराजनालक्षामयूपतव उपदेवगन्धैरूप-
गोयमानमहिमानः किल विहरन्ति ॥ १५ ॥ मन्दरोत्सङ्ग
एकादशशतयोजनोत्तुङ्गदेवभूतगिरयो गिरिशिखरस्यूलानि
फलान्यमृतकल्याणि पतन्ति ॥ १६ ॥ तेषां विशिष्य माषा-
नामतिमधुरसुरभिमुगन्धिवहवारुणरकोदेनाचणोदा नाम
नदी मन्दरगिरिशिखराक्षिपतन्ती पूर्वैनेलाहतसुपहाव-
यति ॥ १७ ॥ यदुपजोषणाद्वाग्या अमुचरीणां पुण्यजनवधू-
नामवयवस्पर्शमुगन्धवातो दशयोजनं समन्तादनुवाहयति ॥
१८ ॥ एवं जम्बूफलानामत्युच्चनिपातविशीर्णानामनश्चिप्रा-
याणामिमकायनिभानां रसेन नदी जम्बूनाम नदी मेरुम-
न्दरशिखरादयुतयोजनादवसितखे निपतन्ती दक्षिणेनात्मानं
यावदिलाहतसुपस्यन्दति ॥ १९ ॥ तावदुभयोरपि दोषको वा
मृत्तिका तद्वसेनाहुविध्यमाना च वायुर्कसंयोगविपात्रेन
सदामरलोकाभरणं जाम्बूनदं नाम सुवर्णं भवति ॥ २० ॥
यद्वह वाव विबुधादयः सह युवतिभिर्हृत्कुटकटकटिस्तत्र
कुण्डलाद्याभरणरूपेण खलु धारयन्ति ॥ २१ ॥ यस्तु महा-
कदम्बः सुपार्श्वपार्श्वानिरुक्त्वस्य कोटरेभ्यो विनिःसृताः
पञ्चायामपरिणाहाः पञ्च मधुधाराः सुपार्श्वशिखरात्
पतन्त्योऽपरेणात्मानमिलाहतमनुमोदयन्ति । यास्तु पञ्चज-
नानां सुखनिर्व्यासितोवायुः समन्तात्क्षतयोजनमनु-
वाहयति ॥ २२ ॥ एवं कुसुदनिर्दुकोऽयः शतवज्रो नाम वट-
स्तस्य क्लृप्तेभ्यो नीचीनाः पयोदधिमधुदतगूडाका-